

Sygn. akt I PK 178/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska

w sprawie z powództwa P. T.

przeciwko Urzędowi Gminy w K.

o przywrócenie do pracy i odszkodowanie za czas pozostawania bez pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 grudnia 2014 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w P.

z dnia 6 lutego 2014 r., sygn. akt V Pa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 570 (pięćset siedemdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w P. wyrokiem z dnia 6 lutego 2014 r. zmienił zaskarżony przez powoda wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 31 lipca 2013 r. w ten sposób, że przywrócił powoda P. T. do pracy w pozwanym Urzędzie Gminy w K. na dotychczasowych warunkach pracy i płacy i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.014 zł tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy.

Pozwany wywiódł skargę kasacyjną od wyroku Sądu drugiej instancji i opierając ją na podstawie naruszenia prawa materialnego w postaci art. 45 § 1 w

związku z art. 30 § 4 k.p., wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy przez oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda kosztów postępowania, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania.

W skardze kasacyjnej zawarty jest wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne następującej treści: „czy dokonywane przez pracodawcę zmiany organizacyjne polegające na likwidacji całego działu wchodzącego w skład struktury organizacyjnej zakładu pracy, w okolicznościach w których pracownicy zlikwidowanego działu zostają przeniesieni do pracy w innym dziale, a pracownik piastujący dotąd stanowisko kierownika zlikwidowanego działu zostaje zwolniony za wypowiedzeniem umowy o pracę z uwagi na likwidację stanowiska pracy, stanowi naruszenie art. 30 § 4 k.p.”.

Powód w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie, a także o zasądzenie od strony pozwanej kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z tym wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien wskazywać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w powołanym przepisie, a jego uzasadnienie zawierać argumenty świadczące o tym, że rzeczywiście, biorąc pod uwagę sformułowane w ustawie kryteria, istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy.

Wniesiona w sprawie skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania uzasadniony występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, ale brak jest podstaw do przyjęcia, że skarżący zdołał wykazać istnienie

tej przesłanki. Zgodnie ze stanowiskiem wyrażanym w judykaturze, skarżący ma w tym zakresie obowiązek wywiedzenia i uzasadnienia występującego w sprawie problemu prawnego w sposób zbliżony do tego, jaki przyjęty jest przy przedstawieniu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepublikowane). Sformułowane zagadnienie winno zatem odwoływać się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni, a którego wyjaśnienie przez Sąd Najwyższy przyczyni się do rozwoju jurysprudencki i prawa pozytywnego. Rolą Sądu Najwyższego, jako najwyższego organu sądowego w Rzeczypospolitej Polskiej, nie jest bowiem działanie w interesie indywidualnym, lecz powszechnym, przez ochronę obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania i ujednolicanie praktyki stosowania prawa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147).

Nie jest więc takim zagadnieniem pytanie o to, „czy dokonywane przez pracodawcę zmiany organizacyjne polegające na likwidacji całego działu wchodzącego w skład struktury organizacyjnej zakładu pracy, w okolicznościach w których pracownicy zlikwidowanego działu zostają przeniesieni do pracy w innym dziale, a pracownik piastujący dotąd stanowisko kierownika zlikwidowanego działu zostaje zwolniony za wypowiedzeniem umowy o pracę z uwagi na likwidację stanowiska pracy, stanowi naruszenie art. 30 § 4 k.p.”, bowiem odpowiedź na nie zależy od okoliczności faktycznych każdej sprawy, wobec czego nie ma możliwości wytyczenia abstrakcyjnego jego rozwiązania rozumianego jako rozstrzygnięcie o istotnym zagadnieniu prawnym.

Skarżący nie zdołał więc przekonać o potrzebie zaangażowania Sądu Najwyższego w tę sprawę, wobec czego należało postanowić jak w sentencji (art. 398⁹ k.p.c. i art. 398²¹ w związku z art. 108 § 1 k.p.c.).